

Andrei Vulpescu

**Femeile inteligente vorbesc
pe limba bărbaților**

Bookzone
BUCUREȘTI, 2020

INTRODUCERE

Am cunoscut o femeie!

Hey, nu te gândești la prostii!

Relația mea e OK!

O iubesc pe partenera mea de aproape 7 ani și n-am de gând să renunț.

Am cunoscut un alt fel de femeie, dacă vrei să-i spui.

Ieșită din norme.

Sau, cine știe, poate că sunt mai multe, dar stau ascunse.

Cum s-a întâmplat?

Într-o seară, în timp ce administram comentariile de pe pagina de Facebook, am primit un mesaj pe Messenger:

– Andrei, iartă-mi îndrăzneala, tu te vezi vreodată față în față cu cititorii? Pentru sfaturi?

– Sigur, am răspuns eu. Dacă pot să ajut, de ce nu?

– Excelent! Am o situație pe care aș vrea să o discut cu tine!

Zis și făcut.

Am stabilit când suntem OK cu programul și a rămas să ne vedem.

S-a întâmplat într-o dimineață, peste vreo două zile, la o cafenea din centru.

Primul lucru care mi s-a părut interesant?

A fost adusă de soț!

Asta nu se întâmplă des.

În general, ei nu știu că iubitele sau soțiile lor au o problemă și cer o părere din exterior.

Ei bine, după ce am făcut un schimb scurt de amabilități, interlocutoarea mea a intrat direct în problemă:

– Andrei, crezi că e OK ca, după 20 de ani de căsnicie, să facem sex doar de două ori pe săptămână?

Am fost la un pas să torn cafeaua pe mine! Jur!

Fiind fierbinte, nu era tocmai plăcut să mă trezesc cu ea în zona nucilor, așa că am preferat să iau o gură mai mare, încercând să nu mă fac de râs și să scuip cafeaua pe masă!

Degeaba, tot am înghițit pe lângă, încât a fost nevoie să cer niște apă.

Bineînțeles că nu e normal, am replicat zâmbind!

Cunosc persoane care sunt împreună de mai puțin de un an și deja fac sex o singură dată pe lună sau deloc.

Așa că nu, de două ori pe săptămână nu e deloc normal.

A zâmbit larg!

Am uitat să vă spun! Interlocutoarea mea era o femeie extrem de vie, ajunsă undeva în jurul prefixului 5.

– Andrei, eu am înțeles un lucru extrem de important, de la bun început.

– Sunt doar urechi, i-am replicat.

– Am înțeles imediat că dacă nu îi oferi bărbatului sex, la un moment dat pleacă. Și asta am făcut. Mi-am luat angajamentul de a avea grijă de viața noastră sexuală.

– Cineva trebuie să o facă, nu-i așa? De aia îi spune „viață sexuală“! Pentru că trebuie să avem grijă de ea. Dacă nu reușim să facem așa, va avea grijă singură de ea, i-am spus răsând. În același timp, mi-am adus aminte de vorba asta. Am auzit-o la formare și ascunde un mare adevăr.

– Eu am decis să mă ocup! Eu sunt aia care știe când să se îmbrace provocator. Eu sunt aia care trimite mesaje obraznice. Eu știu când să îi arăt un picior, o fesă sau fundul. Eu sunt cea care îi spune că îi va face așa și pe dincolo când va ajunge acasă.

Iar tot eu mă țin de cuvânt întocmai. Nu are niciun sens să aburești și să lași lucrurile în aer.

– De acord. Și totuși, el nu inițiază nimic?

– Ei, nuuu... Ba da. Însă, ia gândește-te: tu ești bărbat, da?

– Asta a ieșit la ultima verificare, i-am răspuns eu.

– Bun. Tu vii acasă în fiecare zi și găsești o ciumăfaie, cu o falcă-n cer și cu una-n pământ, nearanjată, neîngrijită, care miroase a transpirație sau a mâncare...

– Atenție! Gospodinele ne vor eviscera pe amândoi.

– Nu-mi pasă. Și eu gătesc. Dar știu să fiu și femeie pentru bărbatul meu.

– Aici intrăm pe un alt teren minat, am mormăit eu.

– Serios, mai ai chef să vii acasă în condițiile astea?

– Sincer?

– Da.

– Nu. Aș încerca să amân cât mai mult venirea acasă. Aviz amatoarelor de scandal și de delăsare.

– Exact. În schimb, dacă știi că vii acasă și ești luat de la ușă și relaxat într-un anumit fel?

– Asta nu se refuză! Dacă ești bărbat. Sigur, și aici intervin tot felul de factori – de la libidoul ambilor și până la deschiderea lor.

– Evident. Acum, să nu înțelegi că nu am avut și noi perioade mai grele. Le-am avut. Dar am știut cum să gestionez toată povestea. Am știut să-mi apăr relația.

– Și el și-a dorit. Altfel era degeaba.

– Normal. Am fost doi.

– Și totuși, ce faci cu sexualitatea când apare un copil?

– Ideea e să nu uiți de sexualitate. Să nu o pui pe locul 15. Pentru că și viața ta va fi de locul 15. Sexul ne conectează...

– De acord cu asta!

– Ne face să nu uităm ce ne-a adus împreună. Și păstrează vie atracția.

– Așa e. Ai dreptate. Este o plăcere să ascult ce îmi spui, deși fac pariu că vor exista multe voci care vor spune: *Normal, doar ești bărbat, ce știi tu cum e să ai un copil?* Uite că știi. Am și eu copil, deci știi exact cât timp ai sau nu, dacă vrei.

– Bingo! *Dacă vrei.* Asta este esențialul. Să-ți dorești.

— Puțini înțeleg asta. Una peste alta, voi nu aveți o problemă. Crede-mă, e mare lucru să ai o asemenea frecvență sexuală după 20 de ani. Am terminat cafeaua și ne-am luat rămas-bun.

Pe drum, în timp ce mă îndreptam spre casă, m-am întrebat: *Oare să scriu despre asta?*

Și am scris!

Reacțiile?

Fix cele așteptate!

Frate, s-au reactivat măicuțele și moralistele pământului.

Ba că e curvă, ba că e promiscuitate, ba au invocat oboseala, ba copiii, ba lipsa de timp... etc.

Acum înțelegi de ce am spus la început că am cunoscut o femeie altfel? Pentru că așa este — ieșită din „normă“.

Ieșită din boceala asta generală!

Și îi mulțumesc enorm pentru faptul că mi-a oferit această deschidere de carte!

Sigur, nu i-am spus atunci...

Nici eu nu știam că voi deschide așa.

Dar, cine știe, poate îi pică în mână un exemplar...

De ce am ales să încep așa?

Pentru că mi se pare important!

Iar femeia, Vulpescule, iar noi?, vor tuna multe domnițe.

Nu din unghiul ăsta ar trebui să plece analiza și dezbateră.

Deja este profund negativ!

Dacă judeci așa, mai bine stai departe de relații.

Eu vă propun o cheie susținută de o istorie întreagă, și voi îmi spuneți dacă sunteți sau nu de acord. Bine?

O relație înseamnă muncă de echipă.

Într-o echipă, nu este obligatoriu să joci pe același post. Corect?

Are sens până aici?

Ei bine, dacă ne uităm la rolurile de gen de până azi, vom observa faptul că, de când e lumea, femeia se pricepe mai bine să aibă grijă de zona casei.

În același timp, bărbatul s-a priceput mereu la zona socială.

Are sens?

Ieșea la vânat, mergea la luptă, explora, cucerea etc.

Serios, Columb n-a fost femeie! Și nici Magellan.

Glumesc, dar are sens.

Sunt de acord că vremurile s-au schimbat după apariția pilulei contraceptive care, practic, a scăpat-o pe femeie de jugul conjugalității. Însă chiar credeți că 60-70 de ani de emancipare pot șterge mii de ani de istorie?

În plus, cine spune că lucrurile s-au schimbat în bine?

După cum veți vedea, lucrurile sunt discutabile destul de mult.

Ca să revin, câtă vreme femeia se ocupă mai bine de casă, iar bărbatul de social, ceea ce mi-a spus interlocutoarea mea a avut perfect sens.

Inclusiv în legătură cu viața sexuală.

Viața sexuală dintr-un cuplu ține de casă, deci, cumva, fără să pun presiune aiurea, este în sarcina ei, a femeii!

Asta nu înseamnă că el trebuie să fie un bou rânced care nu oferă, ci doar primește.

Asta înseamnă strategie de a ține o casă în picioare.

Casă însemnând relația voastră.

Da, bărbații au nevoie de sex și, de când e lumea, dacă nu au primit asta acasă, au căutat acolo unde se pricepe ei mai bine, în târg!

Are sens?

Eu spun că are!

Ca dovadă că și femeia actuală face la fel.

Nu este nicio urmă de misoginism, însă, dacă fiecare s-ar ocupa de domeniul lui de expertiză, cred că lucrurile ar fi minunate.

Da, știu că femeile au dreptul de a accede în funcții de conducere.

Și sprijin asta.

Întrebarea este: credeți că de-a lungul anilor, să zicem, din 1970 și până azi, nivelul de fericire al doamnelor a crescut sau a scăzut?

Studiile arată că a scăzut.

Deci, pe măsură ce și-au extins orizontul, pe măsură ce au intrat în zona socială, acolo unde bărbații erau stăpâni până pe la jumătatea secolului trecut, nivelul lor de satisfacție nu a crescut, ci a scăzut.

Unde au apărut problemele?

La echilibrul: carieră – viață de familie!

Acum, nu spun că femeia trebuie să rămână acasă, ca pe vremuri.

Departa de mine asta.

Spun doar că, pe măsură ce rolurile ei sociale s-au extins, problemele ei s-au înmulțit.

Uite, să luăm perioada de pandemie cu Coronavirus, că tot ne-a dat mari bătăi de cap.

Ați observat câte persoane s-au panicat?

Și câte femei?

Ce spune asta?

Că s-au trezit cu ele însele, cu propria lor viață și nu prea au știut ce să facă cu asta! Ce mai înseamnă asta?

Că foarte mulți oameni – și bărbați și femei – nu obișnuiesc să se conecteze cu ei înșiși, viețile lor petrecându-se exclusiv în afara lor.

În mod normal, femeile ar fi trebuit să duduie de fericire în perioada asta.

Doar se aflau, ancestral vorbind, *pe teren propriu*.

În schimb... anxietate, panică etc...

Nici bărbații nu au dus-o mai bine.

Și pe bună dreptate.

Ei chiar nu se aflau pe teren propriu.

Ei chiar s-au simțit ca la pușcărie.

Ne aflăm într-o perioadă de tranziție, o perioadă a rescrierii rolurilor – masculin și feminin -, o perioadă care produce mari confuzii, mari probleme, neînțelegeri, abuzuri la greu și, în final, suferință.

Sigur că există și cazuri fericite, însă acestea sunt puține și sunt ca vinul ăla vechi din sticlă: de la bun început au fost de soi.

Degeaba pui struguri de proastă calitate, sperând că vei obține un Bordeaux de mal drept. Nu se va întâmpla asta.

Ca atare, pentru a putea funcționa sănătos într-o relație, e nevoie să înțelegem că intrăm într-o muncă de echipă, deci doi, și că e nevoie să fim flexibili în negocierea permanentă a sarcinilor pe care le avem.

Și noi, bărbații, și voi, femeile.

Interlocutoarea mea a ales să se ocupe de viața ei sexuală și a reușit.

Mai bine de 20 de ani!

Din ce văd în jur, mulți nu pot să ducă asta nici măcar 3 ani. Unii nu pot nici 3 luni.

Așa că închei aici introducerea și spun așa: **bărbații inteligenți n-au nevoie de amante, dar au nevoie de apreciere și de sex!**

Iar astea sunt sarcina ta, dacă vrei să fii o femeie inteligentă care vorbește pe limba bărbaților!

P.S.: Înainte să arunci cartea asta în foc, spun doar că și el are o grămadă de sarcini. Spre exemplu, să nu se gândească doar la plăcerea lui, ci să îi pese și de plăcerea ta.

Nu mai spun despre sarcinile casnice, pentru că ar trebui să aibă și el.

Sau despre apreciere!

E normal, doar *iubire* înseamnă *reciprocitate*, nu?

Așa că n-ar fi rău să mai păstrezi puțin cartea aproape!

Le vei afla și, posibil, până la final, îmi vei mulțumi.

CAPITOLUL 1

Bărbatul nu se naște, ci se construiește!

Bărbatul ăsta inteligent, despre care vorbesc pentru a doua oară, nu se naște așa! Nu cade din cer, gata făcut!

Nici vorbă!

De altfel, vorba lui Paul Bloom - profesor de psihologie la Yale -: *Când suntem mici, cam toți suntem răi și proști.* Și, dacă te gândești la etapele dezvoltării umane, chiar are dreptate.

Drept urmare, faptul că ai născut un băiat nu-ți asigură viitorul... bărbat!

Ai de lucru!

La greu!

Zilnic, nu la F.F.!

Te-ai întrebat vreodată care e treaba cu cei 7 ani de acasă?

Ei bine, atunci se instalează softurile viitorului bărbat.

Atunci se însămânțează soiul în el!

În primii 6-7 ani, flăcăul învață ce sunt alea **încredere, decizie, autonomie!** Drept urmare, n-ar fi rău să-l lași să fie curios, să exploreze lucruri și, în loc să-i dai peste mână, să-l ghidezi.

Cu blândețe și cu iubire!

Dacă îndrăznești să-i ucizi curiozitatea, îl vei condamna la idioțenie pe viață!

La fel, dacă îl vei învăța că lumea este un loc extrem de periculos și că oamenii sunt niște jigodii, îl vei ține lipit de fusta ta, frustrat până la cer (și tu la fel) până la finalul vieții.

Asta vrei?

Un fătălău de 40 de ani care trăiește din pensia ta?

Sau un domn, extrem de bine educat, hotărât și plin de inițiativă? De foarte multe ori, mi se întâmplă să aud mame care se plâng de faptul că ăia mici au prea multă energie.

Iar asta le disperă!

Dar ce credeai că vei avea?

Tăurași Ferdinand?

Care stau ca niște cretini pe balcon și îți adulmecă ție ghivecele cu mușcate?

Nu!

Sunt zglobii pentru că ăsta e „jobul” lor de copii!

Problema nu e că ei au energie!

Problema este că tu nu înțelegi asta, că tu ești „demineralizată”!

Asta e problema ta, nu a lor.

Drept urmare, caută soluții.

Altfel, vei avea tentația să le tai curiozitatea și, așa cum am afirmat, le vei tăia și din viitor.

Parentingul sănătos este incredibil de important!

Practic, de acolo se nasc cele 3 categorii de bărbați: 1. Fătălăii, 2. Beta și 3. Bărbații inteligenți – hai

să le spunem *alfa*, deși termenul este înțeles profund eronat.

Apropo, care dintre astea 3 categorii crezi că te va face să suni la 112 cu ochii învinețiți?

Alfa?

Mai gândește-te!

Asta este o temă tare de tot pentru acasă.

Uite încă una: iei anticoncepționale?

Oprește-te acum!

Și consultă-te cu medicul tău.

Întreabă-l de ce ai tendința de a te uita după băieți frumoși și efeminați. Sunt sigur că îți va explica.

Da, bărbați există, doar că tu nu îi vezi.

De ce?

Pentru că încerci să-ți păcălești corpul, așa că te păcălește și el pe tine și îi ascunde pe bărbații masculini!

Și, dacă tot am ajuns la *parenting*, te rog, te implor, dacă ți-ai dorit fetiță și a ieșit băiat, să nu cumva să faci următoarele:

1. Nu îi spune că nu a ieșit ce ți-ai dorit!

- Îi vei distruge existența!

Crede-mă! Se va simți vinovat toată viața și va înțelege că a fi băiat este un coșmar. Ține minte, numărul sinuciderilor la băieți și bărbați a crescut alarmant în ultimii 30 de ani. Oare de ce? Te invit să citești despre efectele feminismului. S-ar putea să ți se pară interesant.

2. Strigă-l Dan, în loc de Dana!

- Dacă ți-ai dorit o Dana și a ieșit băiat și ai o problemă cu asta, du-te la psiholog, nu distruge o viață! Problema e la tine, nu la copil!

El nu a avut dreptul să aleagă ce să fie.

Dar nici tu nu ai acest drept. Așa că respectă-l pentru ceea ce este - băiat - și educă-l ca atare.

De tine depinde dacă va fi sau nu bărbat inteligent. Vei vedea ceva mai târziu și de ce spun asta!

3. Sub nicio formă, dar sub nicio formă, nu îl îmbrăca în fetiță, nu îl pune să se joace cu păpuși și nu îi prinde părul în codițe!

- Mai ales dacă îți dorești urmași sau nepoți.

Dacă se întâmplă așa, există mari șanse ca la vârsta adolescenței să aibă o puternică criză existențială și... la revedere, urmași.

În plus, să nu te șochezi când îți va veni acasă cu „iubita” lui, George...

4. Oferă-i acces la modele masculine sănătoase!

- Indiferent cât de mult urăști tu bărbații.

Să nu cumva să crezi că poți suplini acest rol. Nu poți!

Un băiat care crește fără modele masculine serioase va fi extrem de confuz în legătură cu propria masculinitate.

Vezi punctul 3!